

RESSENYA

BEARN O LA SALA DE LES NINES

Bearn o la sala de les nines és un llibre escrit per Llorenç Villalonga (1897-1980), va néixer i morir a la Ciutat de Mallorca. La seva mare era maonesa i el seu pare un militar mallorquí. Va estudiar medicina, s'especialitzà en psiquiatria. Fou escriptor bilingüe, havia adoptat una actitud hostil envers els intel·lectuals catalanistes de Mallorca.

Va escriure quinze novel·les, cinc reculls de contes, sis obres de teatre i els quinze Desbarats. I a més, va col·laborar extensament en la premsa de Mallorca i Barcelona. Mort de dama (1931), Bear o La sala de les nines (1961), L'hereva de Donya Obdúlia (1964), L'àngel rebel (1961), Les fures (1967), El misantrop(1972), Desbarats (1965).

Aquest llibre fou publicat el 1956 i més tard, el 1961 va ser traduït al català. El 1964 va ser reconeguda una de les obres més importants de la literatura catalana del S.XX. Al llarg del llibre s'explica una extensa carta de Joan Mayol, destinada a Miquel Gilabert, i en la qual apareixen una sèrie de personatges que a continuació estudiarem detalladament.

Bearn és una novel·la de maduresa, de la maduresa d'en Llorenç Villalonga. A les catàstrofes grotesques de dona Obdúlia Montcada i de Palmira i a la neurosi i civilitzada melancolia d'Alícia Dillon i Sílvia Ocampo ha succeït el seny de Maria Antònia, exquisidesa femenina entrevistada ja per l'autor des de la seva primera obra i que sembla contra figurar persones que li han estat, al món, particularment estimades.

És una obra basat en les seves experiències reals de joventut i de la societat mallorquina en transformació, trames que apareixen de nou en altres novel·les posteriors, tot configurant, el que s'ha anomenat " mite de Bearn".

Villalonga a més a més s'hi ha centrat molt en els personatges en aquesta novel·la de manera variada i ho aconsegueix d'una manera que tots siguin interessants però no s'arriben a desenvolupar del tot.

La història compta amb una introducció, la carta de Joan Mayol al seu amic Miquel i possiblement podríem introduir una part de l'inici de l'obra com a introducció també, ja que és on s'explica on transcorre l'obra i quins són els personatges.

El nus seria la major part del llibre, on introduiríem les dues parts principals traient alguns fragments de l'inici i del final.

Finalment com a desenllaç destaca sobretot l'epíleg, ja que és on ens explica el vertader significat del nom del llibre i que vol dir la famosa "sala de les nines" però també podem introduir-hi el final de la segona part, quan es dona el desencadenament d'accions que porten a la majoria de personatges principals a la mort per culpa dels bombons enverinats.

En conclusió, no m'ha agradat gaire aquesta obra, m'ha costat entendre-la, segons quines frases o construccions, ja pel meu nivell i domini del llenguatge i el nivell de comprensió lectora. És una obra que per entendre-la ha de ser llegida bastantes vegades, sobretot per gent com jo.